„Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ... nie uwierzę” (J 20,25). Słowa św. Tomasza brzmią dziś niepokojąco aktualnie. W świecie zafiksowanym na tym, co namacalne, naukowe i natychmiastowe, wielu katolików pyta: **Czy brak wiary w cuda to brak wiary? Czy może to być nawet grzechem?** Odpowiedź nie jest prosta, ale Tradycja, Pismo Święte i Magisterium rzucają światło na tę kwestię.

I. Cuda: Boskie kaprysy czy znaki z Nieba?

Cuda nie są niebiańskimi sztuczkami mającymi zaimponować sceptykom. Są **znakami Bożej miłości i miłosierdzia**, które przekraczają prawa natury, by przypomnieć nam odwieczną prawdę: *On jest tutaj*. Od Starego Testamentu (manna na pustyni, ogień na Górze Karmel) po cuda Jezusa (rozmnożenie chlebów, wskrzeszenie Łazarza) – Biblia pełna jest nadprzyrodzonych interwencji.

Ale to nie wszystko: **cuda nie skończyły się z Apostołami**. Kościół odnotował tysiące zatwierdzonych przypadków – od Lourdes po stygmaty Ojca Pio, od niewytłumaczalnych uzdrowień po objawienia maryjne. **Bóg wciąż przemawia**, ale wielu przestało słuchać.

II. Współczesna niewiara: sceptycyzm czy pycha?

Żyjemy w erze „dyktatu racjonalizmu”, gdzie wszystko, czego nie da się zmierzyć w laboratorium, uznaje się za fantazję. To myślenie zaraziło nawet niektórych katolików, którzy redukują cuda do „metafor” lub „pobożnych legend”.

Tymczasem Katechizm jest jasny:

- **„Cud jest znakiem objawiającym wszechmoc Boga”** (KKK 548)
- **„Wiara nie sprzeciwia się rozumowi”**, ale go przekracza (KKK 159)

Z góry odrzucanie cudów może być oznaką **zatwardziałego serca**, jak faraon, który widział plagi, a jednak nie uwierzył (Wj 8,15). Wątpliwości nie są grzechem (Bóg rozumie naszą słabość), ale **uparte zamykanie się na Boże działanie jest niebezpieczne**.

III. Dlaczego niektórzy nie wierzą? Trzy niebezpieczne powody

1. **Uprzedzenie scjentystyczne**: „Jeśli nauka tego nie wyjaśnia, to nie istnieje”. Błąd: nauka bada przyrodę; cuda są nadprzyrodzone.
2. **Strach przed fanatyzmem**: Ostrożność wobec naiwnej wiary jest zrozumiała, ale Kościół rygorystycznie bada każdy cud przed zatwierdzeniem.

3. **Brak nawrócenia**: Kto żyje z dala od Boga, trudno rozpoznaje Jego działanie. Jak mówił Jezus: *„Nie wierzycie, bo nie jesteście z moich owiec”* (J 10,26)

IV. Jak pielęgnować wiarę, która obejmuje nadprzyrodzoność?

- **Poznawaj zatwierdzone cuda** (Fatima, Guadalupe, cuda eucharystyczne)
- **Proś Boga o oczy, które widzą**, jak niewidomy od urodzenia (J 9)
- **Nie myl wiary z naiwnością**: Kościół jako matka i nauczycielka prowadzi nas w rozeznawaniu

V. Zakończenie: Wiara to nie skok w irracjonalność, lecz w wieczność

Bóg nie zmusza do wiary, ale **zaprasza do zaufania**. Jak mówił św. Augustyn: *„Wierz, aby rozumieć; rozumiej, aby wierzyć”*. W świecie, który ubóstwia wątpliwości, katolicy są wezwani, by świadczyć, że **Niebo wciąż się otwiera**.

„Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” (J 20,29). Czy jesteś gotów być jednym z nich?

A Ty? Czy doświadczyłeś lub znasz jakieś cuda? Podziel się w komentarzach, jak Bóg działał w Twoim życiu. Wiara umacnia się świadectwem!

[**→ Chcesz zgłębić temat?** Polecamy „Cuda” ks. José Antonio Sayésa i film dokumentalny „Znaki Boga” EWTN]

Podobał Ci się ten artykuł? Udostępnij go i pomóż innym odkryć piękno wiary w nadprzyrodzoność. Niech Bóg Ci błogosławi!